

***METODICKÉ POKYNY TÝKAJÍCÍ SE
PRŮZKUMU OCHRANNÝCH ZNÁMEK
EVROPSKÉ UNIE***

***ÚŘAD EVROPSKÉ UNIE
PRO DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ
(EUIPO)***

Část C

Námitky

***Oddíl 6 Zeměpisná označení (čl. 8 odst. 6
nařízení o OZEU)***

Obsah

1 Úvod.....	1297
2 Zeměpisná označení způsobilá podle čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU...	1298
2.1 Zeměpisná označení chráněná právem EU.....	1298
2.1.1 Vyčerpávající charakter systému ochrany EU.....	1299
2.2 Zeměpisná označení chráněná podle právních předpisů členských států.....	1300
2.3 Zeměpisná označení chráněná podle mezinárodních dohod.....	1300
2.3.1 Mezinárodní dohody uzavřené EU.....	1300
2.3.2 Mezinárodní dohody uzavřené členskými státy, včetně Lisabonské dohody ()	1301
2.4 Konkrétní náležitosti odůvodnění.....	1302
3 Rozsah ochrany zeměpisných označení.....	1303
3.1 Situace zahrnuté do nařízení EU.....	1303
3.1.1 Užívání, včetně využívání dobrého jména zeměpisného označení.....	1304
3.1.2 Připomenutí, napodobení, zneužití a zavádějící označení a postupy.....	1306
3.1.3 Omezení rozsahu ochrany zeměpisných označení z relativních důvodů.....	1307
3.2 Rozsah ochrany zeměpisných označení chráněných podle vnitrostátního práva nebo mezinárodních dohod.....	1308

1 Úvod

Podle [čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU](#) se lze v námitce proti přihlášce OZEU odvolat na označení původu a zeměpisná označení chráněná podle právních předpisů Unie nebo vnitrostátních právních předpisů. Při definování ochrany dané těmito konkrétními označeními odkazují příslušná nařízení jednoduše na chráněné/zapsané názvy bez ohledu na to, zda tyto názvy odkazují na chráněné označení původu (CHOP) nebo chráněné zeměpisné označení (CHZO). Kromě toho není rozsah ochrany dotčen žádným rozlišováním mezi CHOP a CHZO. V tomto oddíle se proto odkazuje na tyto chráněné názvy jako na zeměpisná označení, aniž se mezi nimi činí jakýkoli rozdíl.

Základní funkcí ochrany zeměpisného označení je zaručit spotřebitelům zeměpisný původ výrobků a jejich specifické vlastnosti, které jsou s výrobky spojené (29/03/2011, [C-96/09 P](#), Bud, EU:C:2011:189, § 147).

Ochrana zeměpisných označení z relativních důvodů doplňuje ochranu z *moci úřední* na základě absolutních důvodů ([čl. 7 odst. 1 písm. j\) nařízení o OZEU](#)). Ačkoli dochází k vzájemnému působení a překrývání s ochranou na základě absolutních důvodů, existují rozdíly jak z hlediska procesního, tak hmotněprávního vyplývající z povahy ochrany na základě relativních důvodů podle [čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU](#).

[Čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU](#) zní:

Na základě námitek jakékoli osoby oprávněné podle příslušných právních předpisů k výkonu práv vyplývajících z označení původu nebo zeměpisného označení se přihlášená ochranná známka nezapíše, pokud podle unijních nebo vnitrostátních právních předpisů poskytujících ochranu označením původu a zeměpisným označením:

1. žádost o zápis označení původu nebo zeměpisného označení byla v souladu s unijními nebo vnitrostátními právními předpisy podána již přede dnem podání přihlášky ochranné známky EU nebo přede dnem vzniku práva přednosti uplatněného ve vztahu k přihlášce ochranné známky, s výhradou jeho pozdějšího zápisu;
2. toto označení původu nebo zeměpisné označení poskytuje právo zakázat užívání pozdější ochranné známky.

[Čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU](#) je proto rámcové ustanovení v tom smyslu, že podmínky získání a rozsah ochrany příslušného zeměpisného označení stanoví použitelné právní předpisy EU, právo členského státu nebo mezinárodní dohoda. Kromě toho, jak bude vysvětleno níže, vyčerpávající charakter systému ochrany zeměpisných označení EU v konkrétních oblastech výrobků určuje, do jaké míry je zeměpisné označení chráněné podle vnitrostátního práva nebo mezinárodní dohody způsobilé sloužit jako základ pro podání námítky podle [čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU](#).

Pro všeobecný přehled o zeměpisných označeních viz metodické pokyny, [část B, Průzkum, oddíl 4: Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu, kapitola 10, Ochranné](#)

[známky, které jsou v rozporu se zeměpisnými označeními \(čl. 7 odst. 1 písm. j\) nařízení o OZEU\).](#)

2 Zeměpisná označení způsobilá podle čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU

Zeměpisná označení jsou v EU chráněna na různé úrovni: právem EU, vnitrostátním právem nebo mezinárodními dohodami, a zahrnují různé oblasti výrobků, například zemědělské produkty a potraviny, vína, lihoviny nebo řemeslné a průmyslové výrobky.

2.1 Zeměpisná označení chráněná právem EU

Pokud jde o **právní předpisy EU** týkající se ochrany zeměpisných označení, jsou v současnosti v platnosti tato nařízení EU:

- [nařízení \(EU\) č. 1308/2013](#) ⁽⁷²⁾ v souvislosti s *vín*y,
- [nařízení \(EU\) 2019/787](#) ⁽⁷³⁾ v souvislosti s *lihovinami*,
- [nařízení \(EU\) č. 1151/2012](#) ⁽⁷⁴⁾ v souvislosti se *zemědělskými produkty a potravinami*.

Více informací viz též metodické pokyny, [část B, Průzkum, oddíl 4, Absolutní důvody pro zamítnutí, kapitola 10, Ochranné známky, které jsou v rozporu se zeměpisnými označeními \(čl. 7 odst. 1 písm. j\) nařízení o OZEU](#), [bod 2, Definice zeměpisných označení podle nařízení EU](#).

Zeměpisná označení chráněná podle výše uvedených nařízení mohou být platným základem pro podání námítky podle [čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU](#) v rozsahu, v jakém umožňují osobě oprávněné podle rozhodného práva vykonávat tato práva týkající se **zabránění užívání** pozdější ochranné známky. Jejich schopnost bránit užívání se řídí příslušnými ustanoveními nařízení uvedenými výše ([čl. 13 odst. 1 nařízení \(EU\) č. 1151/2012](#), [čl. 103 odst. 2 nařízení \(EU\) č. 1308/2013](#) a [článek 21 nařízení \(EU\) 2019/787](#)). V této souvislosti je důležité rozlišovat uvedená ustanovení, která **brání užívání**, od ustanovení, jež **brání zápisu** ⁽⁷⁵⁾ ochranné známky a jež nejsou základem pro podání námítky podle [čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU](#) (ustanovení bránící zápisu

⁷²) [Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) č. 1308/2013](#) ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007.

⁷³ [Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2019/787](#) ze dne 17. dubna 2019 o definici, popisu, obchodní úpravě a označování lihovin, používání názvů lihovin v obchodní úpravě a při označování jiných potravin, ochraně zeměpisných označení lihovin, používání lihu a destilátů zemědělského původu při výrobě alkoholických nápojů a o zrušení nařízení (ES) č. 110/2008.

⁷⁴ [Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) č. 1151/2012](#) ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin, ve znění [nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2021/2117](#) ze dne 2. prosince 2021, kterým se mění nařízení (EU) č. 1308/2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty, (EU) č. 1151/2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin, (EU) č. 251/2014 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků a (EU) č. 228/2013, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie.

⁷⁵ [čl. 14 odst. 1 nařízení \(EU\) č. 1151/2012](#), [čl. 102 odst. 1 nařízení \(EU\) č. 1308/2013](#) a [čl. 36 odst. 1 nařízení \(EU\) 2019/787](#).

se používají jako základ pro absolutní důvody podle [čl. 7 odst. 1 písm. j\) nařízení o OZEU](#)).

2.1.1 Vyčerpávající charakter systému ochrany EU

Soudní dvůr uvedl, že režim ochrany zeměpisných označení pro *zemědělské produkty a potraviny* EU stanovený v [nařízení \(ES\) č. 510/2006](#) [v té době účinném] má „**vyčerpávající charakter**“ (08/09/2009, [C-478/07](#), Budějovický Budvar, EU:C:2009:521). Soudní dvůr dále potvrdil, že totéž musí platit pro systém EU pro ochranu zeměpisných označení *vín*, jak stanoví [nařízení \(ES\) č. 1234/2007](#), jelikož „oba tyto režimy mají v podstatě stejný charakter, neboť jejich cíle a vlastnosti jsou srovnatelné“ (14/09/2017, [C-56/16 P](#), PORT CHARLOTTE, EU:C:2017:693, § 76). *Zemědělské produkty a potraviny* viz [článek 9 nařízení \(EU\) č. 1151/2012](#) ve spojení s [24. bodem odůvodnění uvedeného nařízení](#). Pokud jde o *vína*, viz [článek 107 nařízení \(EU\) č. 1308/2013](#).

Úřad uplatňuje analogický přístup u zeměpisných označení pro *lihoviny* z následujících důvodů. Dřívější ochrana zeměpisných označení na vnitrostátní úrovni pro *lihoviny*, jež nyní splňují podmínky pro zeměpisné označení podle [nařízení \(EU\) 2019/787](#) byla po zápisu těchto zeměpisných označení na úrovni EU **zrušena** (viz [článek 37 nařízení \(EU\) 2019/787](#) ve spojení s [čl. 15 odst. 2](#) a [čl. 20 odst. 1](#) nařízení (ES) č. 110/2008).

V důsledku toho v oblastech *zemědělských produktů a potravin, vín a lihovin* je charakter ochrany na úrovni EU vyčerpávající, což znamená, že námitky podle [čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU](#) v těchto oblastech nemohou vycházet z vnitrostátních práv. Je to proto, že systém ochrany EU, který zahrnuje výše uvedená nařízení **má přednost** před vnitrostátní ochranou zeměpisných označení pro *zemědělské produkty a potraviny, vína a lihoviny a nahrazuje* ji.

Proto u těchto výrobků musí namítající ve sdělení o námitce uplatnit příslušné právní předpisy EU, protože odkaz na ustanovení vnitrostátního práva nebude považován za relevantní.

Například ve dvou námitkách založených na zeměpisném označení „Vinho Verde“ bylo místo zeměpisného označení EU uplatněno vnitrostátní právo. V důsledku toho musely být námitky zamítnuty.

Starší zeměpisná označení	Poznámky	Věc č.
VINHO VERDE v Portugalsku (vnitrostátní právo)	... podle čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU se namítající nemůže dovolávat vnitrostátního staršího práva, ale pouze práva přiznaného podle systému EU pro ochranu označení původu a zeměpisných označení vína. (§ 99, R 282/2020-5)	29. října 2021, R 126/2021-2 2. října 2020, R 282/2020-5

2.2 Zeměpisná označení chráněná podle právních předpisů členských států

Zeměpisná označení chráněná podle právních předpisů členských států mohou být základem pro podání námítky podle [čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU](#), ale **pouze v rozsahu, v jakém pro danou kategorii výrobků není zavedena jednotná ochrana EU**. Tak je tomu například u řemeslných a průmyslových výrobků (např. „HEREND“ pro porcelánové výrobky pocházející z maďarského města Herend).

V tomto ohledu se namítající musí dovolávat příslušných vnitrostátních právních předpisů, které poskytují ochranu těmto vnitrostátním zeměpisným označením. Musí být dodrženy požadavky na odůvodnění (viz [bod 2.4](#)).

2.3 Zeměpisná označení chráněná podle mezinárodních dohod

Bez ohledu na skutečnost, že [čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU](#) výslovně neuvádí zeměpisná označení chráněná podle mezinárodních dohod, odkaz na „unijní“ a „vnitrostátní právní předpisy“ přirozeně zahrnuje mezinárodní dohody, neboť tvoří součást právního řádu Evropské unie nebo daného členského státu, který je stranou příslušné mezinárodní dohody.

Mají-li být námítky podle [čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU](#) na základě práva odvozeného z jakékoli mezinárodní dohody úspěšné, musí být ustanovení podle mezinárodní dohody přímo použitelná a musí oprávněné osobě příslušného zeměpisného označení umožňovat podniknout přímá právní opatření s cílem zakázat užívání pozdější ochranné známky.

Co se týče poslední podmínky, mezinárodní dohody **nemají vždy přímý účinek**. To závisí na charakteristice samotné dohody a na tom, jak je v příslušné jurisdikci vykládána. Úřad se například domnívá, že přímý účinek nemají ustanovení Lisabonské dohody (zejména články 3 a 8). Jak výslovně uvádí článek 8 Lisabonské dohody, určit, jaký typ právních kroků lze provádět, rozsah jejich působnosti a to, zda tyto právní kroky umožňují majiteli označení původu zakázat užívání pozdější ochranné známky, musí příslušné vnitrostátní právní předpisy. Proto musí být v těchto případech uvedeny příslušné vnitrostátní právní předpisy, jelikož se jedná o nezbytnou složku, aby mohl namítající prokázat, že dotyčné zeměpisné označení může zabránit užívání pozdější známky a že namítající je podle právních předpisů, jímž se uvedené právo řídí, oprávněna toto právo vykonávat.

2.3.1 Mezinárodní dohody uzavřené EU

Zeměpisná označení odvozená z dohod mezi EU a třetími zeměmi lze uplatnit podle [čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU](#), udělují-li ustanovení těchto dohod zeměpisná označení **konkrétní oprávněné osobě nebo konkrétní třídě uživatelů**, kteří mají přímé právo zahájit právní úkony.

[Čl. 8 odst. 6 písm. i\) nařízení o OZEU](#) požaduje, aby zeměpisné označení bylo již přihlášeno a následně zapsáno. Toto ustanovení však lze uplatňovat analogicky k zeměpisným označením třetích zemí chráněným podle mezinárodních dohod. V případě mezinárodních dohod, jejichž stranou je EU, se den vstupu této mezinárodní dohody v platnost považuje za den vzniku práva přednosti takového zeměpisného označení (a v případě zeměpisného označení ze třetí země doplněného následně na seznam jde o datum vstupu příslušné změny v platnost), ledaže mezinárodní dohoda stanoví dřívější datum vzniku práva přednosti.

EU je smluvní stranou Ženevského aktu Lisabonské dohody, který vstoupil v platnost 26. února 2020. Zeměpisné označení pocházející ze zemí mimo EU chráněné podle Ženevského aktu Lisabonské dohody lze uplatnit v námitkách podle [čl. 8 odst. 6 nařízení o ochranné známce EU](#) za předpokladu, že jim Komise poskytla ochranu v EU prostřednictvím nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1753 ze dne 23. října 2019 o opatřeních Unie po jejím přistoupení k Ženevskému aktu Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označení (dále jen „[nařízení \(EU\) 2019/1753](#)“) a že napadená ochranná známka byla přihlášena po oznámení organizace WIPO Komisi o mezinárodním zápisu zeměpisného označení.

Pokud byla napadená ochranná známka přihlášena před oznámením mezinárodního zápisu Komisi, ale až po podání mezinárodního zápisu u Mezinárodního úřadu, představuje zeměpisné označení starší právo pouze tehdy, pokud namítající prokáže, že ochranná známka byla přihlášena za neexistence dobré víry.

Hmotným právem, o které se musí námitky opírat při uplatnění zeměpisných označení chráněných podle Ženevského aktu, je čl. 11 odst. 1 a 3 Ženevského aktu ve spojení s [nařízením \(EU\) 2019/1753](#). Další podrobnosti viz [bod 3.2](#) níže a Metodické pokyny, [část B, Průzkum, oddíl 4: Absolutní důvody pro zamítnutí, kapitola 10, Ochranné známky, které jsou v rozporu se zeměpisnými označeními \(čl. 7 odst. 1 písm. j\) nařízení o OZEU, bod 6.2.3, Zeměpisné označení je chráněno v rámci Lisabonského systému \(Ženevský akt\)](#).

2.3.2 Mezinárodní dohody uzavřené členskými státy, včetně Lisabonské dohody ⁽⁷⁶⁾

Z důvodů uvedených v [bodě 2.1.2](#) výše nelze uplatnit zeměpisná označení chráněná podle mezinárodní dohody uzavřené členskými státy (buď mezi členskými státy, nebo s třetími zeměmi) jakožto starší právo podle [čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU](#), narušují-li vyčerpávající charakter práva EU v příslušných oblastech (v současnosti některé potraviny nebo jiné zemědělské produkty, vína a lihoviny).

Ve věci „Budějovický Budvar“ (08/09/2009, [C-478/07](#), Budějovický Budvar, EU:C:2009:521) se Soudní dvůr zabýval vyčerpávajícím charakterem práva EU, pokud jde o zeměpisná označení pocházející z členských států. Podle výkladu úřadu toto pravidlo také tím spíše platí pro zeměpisná označení ze třetích zemí v příslušných

⁷⁶ Některé členské státy (Bulharsko, Česká republika, Francie, Itálie, Maďarsko, Portugalsko a Slovensko) jsou smluvními stranami Lisabonské dohody na ochranu označení původu a o jejich mezinárodním zápisu z roku 1958 (revidované ve Stockholmu 14/07/1967 a změněné dne 28/09/1979).

oblastech výrobků, které požívají ochrany na území členského státu na základě mezinárodní dohody uzavřené mezi uvedeným členským státem a třetí zemí⁷⁷).

To platí rovněž pro Lisabonskou dohodu. Označení původu chráněná v členském státě EU na základě Lisabonské dohody v zásadě nemohou být základem pro podání námítky podle [čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU](#). Jsou stanoveny pouze tyto výjimky:

- Mezinárodní dohody, které se týkají zeměpisných označení, jež nesouvisejí se zemědělskými produkty a potravinami, víny nebo lihovinami.
- mezinárodní dohody uzavřené s třetími zeměmi členským státem před jeho přistoupením k EU. Je tomu tak proto, že musí být dodržovány závazky vyplývající z mezinárodní dohody uzavřené členským státem před jeho přistoupením k EU. Členské státy však mají povinnost učinit všechny vhodné kroky k odstranění neslučitelností mezi smlouvou uzavřenou před přistoupením členského státu a Smlouvou (viz výklad článku 307 Smlouvy o založení Evropského společenství, nyní [článku 351 SFEU](#), v rozsudku Soudního dvora ze dne 18/11/2003, [C-216/01](#), Budějovický Budvar, EU:C:2003:618, § 168–172),
- mezinárodní dohody uzavřené s třetí zemí členským státem po jeho přistoupení k EU, ale před vstupem v platnost jednotného systému ochrany EU v uvedených oblastech výrobků.

Jelikož jsou členské státy povinny odstranit neslučitelnosti s právem EU, bude úřad uplatňovat poslední dvě výjimky (jež se výlučně týkají zeměpisných označení ze třetích zemí v oblasti zemědělských produktů a potravin, vín nebo lihovin), **pouze pokud namítající výslovně odkáže na výjimku a podloží ji souvislou argumentací a příslušnými důkazy** (zejména pokud jde o datum vstupu citované mezinárodní dohody v platnost v členském státě EU, kde je uplatňována ochrana, a o její trvalou platnost). Obecná tvrzení namítajícího (například pouhé citování příslušné mezinárodní dohody), nebudou úřadu sama o sobě postačovat k tomu, aby se domníval, že platí jedna z posledních dvou výjimek.

2.4 Konkrétní náležitosti odůvodnění

Podle [čl. 7 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci o OZEU](#)⁷⁸ musí namítající předložit důkazy o existenci, platnosti a rozsahu ochrany svého staršího zeměpisného označení, jakož i důkaz o svém nároku na vznesení námítky. To platí pro všechny žaloby bez ohledu na to, zda jsou založeny na zeměpisných označeních EU, zeměpisných označeních chráněných právními předpisy členských států nebo zeměpisných označeních chráněných mezinárodními dohodami.

Zejména podle [čl. 7 odst. 2 písm. e\) nařízení v přenesené pravomoci o OZEU](#) musí namítající k odůvodnění svého práva poskytnout úřadu důkazy o existenci a rozsahu ochrany uplatňovaného zeměpisného označení. Namítající musí také prokázat své oprávnění podat námítku, konkrétně že je **podle příslušných právních předpisů oprávněn k výkonu práv vyplývajících ze zeměpisného označení** ([čl. 46 odst. 1](#)

⁷⁷ Jejíž smluvní stranou není EU.

⁷⁸ Podobně [článek 16 nařízení v přenesené pravomoci o OZEU](#) ve vztahu k řízení o prohlášení neplatnosti.

[písm. d\) nařízení o OZEU](#) a [čl. 7 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci o OZEU](#)). Dále musí namítající prokázat, že mu rozhodné právo zakládá **přímé právo podat žalobu** na zákaz neoprávněného užívání zeměpisného označení (viz metodické pokyny, [část C, Námitky, oddíl 1, Námitková řízení, body 4.2 a 4.2.4.4](#)).

3 Rozsah ochrany zeměpisných označení

3.1 Situace zahrnuté do nařízení EU

Rozsah ochrany zeměpisných označení chráněných podle nařízení EU upravuje [čl. 13 odst. 1 nařízení \(EU\) č. 1151/2012](#), [čl. 103 odst. 2 nařízení \(EU\) č. 1308/2013](#) a [článek 21 nařízení \(EU\) 2019/787](#). Ustanovení bránící zápisu, tj. [čl. 14 odst. 1 nařízení \(EU\) č. 1151/2012](#), [čl. 102 odst. 1 nařízení \(EU\) č. 1308/2013](#) a [čl. 36 odst. 1 nařízení \(EU\) 2019/787](#), nejsou základem pro podání námítky podle [čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU](#) (12/06/2007, [T-60/04](#) - [T-64/04](#), Bud, EU:T:2007:169, § 78); takováto námitka nemůže záviset na tom, zda namítající splnil podmínky uložené pro zákaz zápisu podle citovaných ustanovení (18/09/2015, [T-387/13](#), COLOMBIANO HOUSE / CAFE DE COLOMBIA, EU:T:2015:647, § 40 a násled.). Podle [čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU](#) lze tedy zeměpisné označení uplatnit, jsou-li splněny podmínky stanovené v ustanoveních bránících užívání.

Právní předpisy EU uvádějí obdobně odstupňovaný seznam zakázaných jednání, proti nimž jsou zeměpisná označení chráněna:

1. jakékoli používání zeměpisného označení (přímé i nepřímé):
 - a. s ohledem na srovnatelné výrobky, které nevyhovují specifikaci výrobku zeměpisného označení, nebo
 - b. pokud takové používání využívá, oslabuje nebo rozměšňuje ⁷⁹ dobré jméno zeměpisného označení,
2. jakékoli zneužití, napodobení nebo připomenutí,
3. jiné nepravdivé či zavádějící údaje nebo postupy.

Je třeba zdůraznit, že se použijí zvláštní podmínky rozsahu ochrany stanovené v příslušných ustanoveních, a nikoliv například „podobnost označení“, „podobnost výrobků a služeb“ nebo „nebezpečí záměny“.

Ustanovení nařízení EU, která brání užívání, upravují situace, kdy lze uplatnit zeměpisná označení u výrobků nebo služeb, jež v rámci průzkumu absolutních důvodů z moci úřední mohou jít nad rámec výrobků a služeb, proti kterým lze vznést námítky (v závislosti na příslušných ustanoveních těchto předpisů EU). Rozsah ochrany zeměpisných označení při průzkumu z moci úřední je užší v souladu s mandátem obsaženým v [článku 14 nařízení \(EU\) č. 1151/2012](#), [článku 102 nařízení \(EU\) č. 1308/2013](#) a [článku 36 nařízení \(EU\) 2019/787](#). Kromě rozdílu ve výrobcích,

⁷⁹ [Nařízení \(EU\) 2019/787](#) odkazuje pouze na používání, které využívá dobrého jména chráněného názvu.

proti nimž může být vznesena námitka v rámci průzkumu absolutních a relativních důvodů, spočívá hlavní rozdíl v tom, že úřad bude potřebovat důkazy buď k posouzení možného využívání dobrého jména, nebo k prokázání, že skutečně existuje zavádějící označení nebo postup, které je třeba zvážit.

Podrobné informace o rozsahu ochrany zeměpisných označení chráněných podle příslušných nařízení EU jsou uvedeny v metodických pokynech, [části B, Průzkum, oddíle 4: Absolutní důvody pro zamítnutí, kapitole 10, Ochranné známky, které jsou v rozporu se zeměpisnými označeními \(čl. 7 odst. 1 písm. j\) nařízení o OZEU](#) (např. definice přímého a nepřímého užívání, napodobení, připomenutí, zneužití, zavádějícího označení a postupů, napadnutelných výrobků).

3.1.1 Užívání, včetně využívání dobrého jména zeměpisného označení

Případy týkající se užívání zeměpisného označení pro srovnatelné výrobky spadající do působnosti [čl. 13 odst. 1 písm. a\) nařízení \(EU\) č. 1151/2012](#), [čl. 103 odst. 2 písm. a\) bodu ii\) nařízení \(EU\) č. 1308/2013](#) a [čl. 21 odst. 2 písm. a\) nařízení \(EU\) 2019/787](#) jsou obvykle součástí posouzení absolutních důvodů úřadem z moci úřední. Viz též metodické pokyny, [část B, Průzkum, oddíl 4: Absolutní důvody pro zamítnutí, kapitola 10, Ochranné známky, které jsou v rozporu se zeměpisnými označeními \(čl. 7 odst. 1 písm. j\) nařízení o OZEU](#), bod 4.

Pokud namítající ve svém podání tvrdí, že například přihláška OZEU obsahuje zeměpisné označení a že přihlašované výrobky jsou srovnatelné s výrobky, na něž se toto zeměpisné označení vztahuje (nebo že výrobky představují specifický předmět služeb, jako je *maloobchod, velkoobchod, dovoz/vývoz, podávání nápojů a jídel, výroba [výrobku, na který se vztahuje zeměpisné označení] pro ostatní*), úřad, pokud tomu tak skutečně je, obnoví průzkum absolutních důvodů.

Avšak podle [čl. 13 odst. 1 písm. a\) nařízení \(EU\) č. 1151/2012](#), [čl. 103 odst. 2 písm. a\) bodu ii\) nařízení \(EU\) č. 1308/2013](#) a [čl. 21 odst. 2 písm. a\) nařízení \(EU\) 2019/787](#) může být zeměpisné označení uplatněno proti výrobkům a službám, které by nebyly napadeny z moci úřední z absolutních důvodů s výhradou užívání zeměpisného označení napadené přihlášky OZEU a důkazu, že takové užívání by v souvislosti s napadenými výrobky a službami **využívalo dobrého jména zeměpisného označení**. Ohledně „užívání zeměpisného označení“ viz metodické pokyny, [část B, Průzkum, oddíl 4, Absolutní důvody pro zamítnutí, kapitola 10, Ochranné známky, které jsou v rozporu se zeměpisnými označeními \(čl. 7 odst. 1 písm. j\) nařízení o OZEU](#), bod 4.1. Ustanovení týkající se využívání dobrého jména chráněného názvu se lze tudíž dovolat, jen když dochází k „užívání“ zeměpisného označení a namítající prokáže možné využívání dobrého jména zeměpisného označení pro výrobky, na které se zeměpisné označení ani nevztahuje, ani nejsou srovnatelné s výrobky, na které se zeměpisné označení vztahuje, a služby nesouvisející se zeměpisným označením (výrobky a služby související se zeměpisným označením by již byly napadnutelné v rámci posouzení absolutních důvodů).

Dobré jméno zeměpisných označení závisí na jejich obrazu v myslích spotřebitelů a tento obraz naopak v zásadě závisí na konkrétních vlastnostech a obecněji na kvalitě

produktu. Dobré jméno produktu závisí na jeho kvalitě (14/09/2017, [C-56/16 P](#), PORT CHARLOTTE, EU:C:2017:693, § 81–82). Proto na rozdíl od situace s ochrannými známkami, kde je dobré jméno posuzováno kvantitativně, je dobré jméno zeměpisného označení spojeno pouze s jakostí výrobku, který označuje. Všechna zeměpisná označení nabízejí záruku kvality díky svému zeměpisnému původu. Úřad se tedy domnívá, že zeměpisná označení **mají v podstatě dobré jméno** ve smyslu [čl. 13 odst. 1 písm. a\) nařízení \(EU\) č. 1151/2012](#), [čl. 103 odst. 2 písm. a\) bodu ii\) nařízení \(EU\) č. 1308/2013](#) a [čl. 21 odst. 2 písm. a\) nařízení \(EU\) 2019/787](#) pouze na základě skutečnosti, že jsou zapsané. To nezáleží na tom, zda zeměpisné označení bylo zapsáno na základě tvrzení v přihlášce o jeho dobrém jménu, které lze v zásadě přičíst jeho zeměpisnému původu ([čl. 5 odst. 2 písm. b\) nařízení \(EU\) č. 1151/2012](#), [čl. 93 odst. 1 písm. b\) bod i\) nařízení \(EU\) č. 1308/2013](#) a [čl. 3 odst. 4 nařízení \(EU\) 2019/787](#)).

V důsledku toho namítající **nemusí předkládat důkazy o dobrém jménu** zeměpisného označení. Namítající nicméně musí předložit **přesvědčivé argumenty a/ nebo důkazy týkající se využívání dobrého jména zeměpisného označení**. Soudní dvůr měl za to, že „[n]elze totiž mít za to, že začlenění takového označení chráněného ... do ochranné známky představuje zneužívání pověsti tohoto [názvu] ..., pokud toto začlenění nevede k tomu, že si relevantní veřejnost vytvoří asociaci mezi touto ochrannou známkou nebo výrobky, pro které je tato známka zapsána, a dotčným [názvem] nebo ... výrobkem, pro který je toto označení chráněno“ (14/09/2017, [C-56/16 P](#), PORT CHARLOTTE, EU:C:2017:693, § 115).

Obecně platí, že obecná tvrzení (jako je pouhé citování příslušného znění nařízení EU) o využívání dobrého jména **sama o sobě k prokázání tohoto využívání nestačí**. Namítající musí předložit důkazy a/nebo přesvědčivou argumentaci, aby konkrétně prokázal, jak by mohla údajná újma vzniknout, a to s ohledem na dotčená práva, dotčené výrobky a služby a všechny relevantní okolnosti.

Starší zeměpisná označení	Napadené označení	Věc č.
CÍTRICOS VALENCIANOS / CÍTRICS VALENCIANS (PGI-ES-0152) pro <i>pomeranče, mandarinky</i> a <i>citróny</i>	 Přihláška OZEU č. 17 878 444 pro <i>éterické oleje a potravinářská</i> <i>aromata</i> (třídy 3 a 30)	24. března 2020, B 3 058 243 (využívání dobrého jména)

Posouzení: S přihlédnutím k přítomnosti výrazů „citrics valencians“ v napadeném označení a k povaze výrobků, o jejichž ochranu se žádá (chráněné citrusové plody mohou být složkami olejů a aromat), a k úsilí vynaloženému na propagaci zeměpisného označení, které je uznáváno namítajícím, si relevantní spotřebitelé toto označení pravděpodobně spojí s CHZO „[Cítrics Valencians](#)“ a s výrobky, na které se vztahuje. Bude tedy těžit z dobrého jména a atraktivity uvedeného CHZO. Zbývající prvky napadené ochranné známky nebrání asociaci se starším právem, naopak tuto asociaci posilují ve smyslu, který uvádí namítající.

3.1.2 Připomenutí, napodobení, zneužití a zavádějící označení a postupy

Ohledně výrazů „připomenutí“, „napodobení“, „zneužití“ a „zavádějících označení a postupů“ viz část B, Průzkum, oddíl 4, Absolutní důvody pro zamítnutí, kapitola 10, Ochranné známky, které jsou v rozporu se zeměpisnými označeními (čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení o OZEU), bod 4 a přesněji body 4.2 a 4.3.

Soudní dvůr objasnil, že pojem „připomenutí“ se vztahuje na všechny způsoby užití, které neprávem těží z dobrého jména zeměpisného označení prostřednictvím asociace s tímto označením (09/09/2021, [C-783/19](#), Champanillo, EU:C:2021:713, § 50, viz také stanovisko generálního advokáta Pitruzzelly ze dne 29/04/2021, [C-783/19](#), Champanillo, EU:C:2021:350, § 36–37). To je obzvláště důležité v případech na základě [čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU](#), kdy namítající může předložit příslušné důkazy prokazující rozsah dobrého jména zeměpisného označení a jeho možné využívání.

Kromě toho Soudní dvůr objasnil, že právní ustanovení o „připomenutí“ musí být vykládána v tom smyslu, že chrání zapsaná zeměpisná označení před jednáním/postupy týkajícími se jak výrobků, tak služeb, a navíc neexistuje požadavek, aby výrobek, na který se vztahuje chráněné zeměpisné označení, a výrobky nebo služby, na které se vztahuje OZEU, byly totožné nebo podobné, aby bylo možné konstatovat připomenutí (09/09/2021, [C-783/19](#), Champanillo, EU:C:2021:713, § 52, 61, 66).

Pro dokreslení tohoto hlediska lze uvést následující příklady.

Starší zeměpisná označení	Napadené označení	Věc č.
PROSECCO (PDO-IT-A0516) pro vína	PERISECCO OZEU č. 12 788 907 zapsaná pro <i>alkoholické nápoje (s výjimkou piva a vína)</i> ve třídě 33	28. října 2021 R 1101/2019-1 (potvrzeno: C 15 225, připomenutí)

Posouzení: Mezi CHOP [PROSECCO](#) a napadenou ochrannou známkou PERISECCO je zřetelná vizuální a fonetická blízkost (bod 63). Pravděpodobnost, že prvek PERISECCO [...] průměrnému evropskému spotřebiteli přímo připomene CHOP [PROSECCO](#), když jej uvidí použitý pro alkoholické nápoje přihlašovatele, je obzvláště vysoká (bod 65). Tato pravděpodobnost se nesnižuje ani po částečném vzdání se napadené ochranné známky pro -alkoholické nápoje *s výjimkou piva a vína*-. Jak připomněl Soudní dvůr ve věci „Champanillo“ (09/09/2021, C-783/19, Champanillo, EU:C:2021:713), [čl. 103 odst. 2 písm. b\) nařízení č. 1308/2013](#) (na rozdíl od písm. a)) neodkazuje na srovnatelné výrobky. Pojem „připomenutí“ tak nevyžaduje, aby výrobek, na který se vztahuje CHOP, a výrobek nebo služba, na které se vztahuje sporný název, byly totožné nebo podobné (bod 67). Vzhledem ke všem okolnostem případu, zejména vynikající pověsti CHOP [PROSECCO](#) a různým dalším okolnostem týkajícím se uvádění výrobků vlastníka OZEU na trh, které přihlašovatel zdůraznil ve svých podáních a v napadeném rozhodnutí, je velmi pravděpodobné, že spotřebitelé v celé Evropské unii si vytvoří dostatečně jasnou a přímou souvislost mezi výrazem používaným k označení výrobků vlastníka OZEU „PERISECCO“ a CHOP [PROSECCO](#) (bod 71). Připomenutí v mysli průměrného evropského spotřebitele posiluje skutečnost, že „PROSECCO“ je název, který se po staletí používá k označení vína pocházejícího z oblasti Prosecco v regionu Terst a který se v současnosti těší vynikající pověsti pro vína, jež jsou nyní chráněna prostřednictvím CHOP „[PROSECCO](#)“ (bod 72).

V případech založených na [čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU](#) se tedy posouzení neomezuje na totožné a srovnatelné výrobky a související služby, jako je tomu při průzkumu z *moci úřední*, který je založen na absolutních důvodech. Pokud namítající ve svém podání tvrdí, že například OZEU evokuje zeměpisné označení a že přihlašované výrobky jsou srovnatelné s výrobky, na něž se toto zeměpisné označení vztahuje (nebo že výrobky představují specifický předmět služeb, jako je *maloobchod, velkoobchod, dovoz/vývoz, podávání nápojů a jídel, výroba [výrobku, na který se vztahuje zeměpisné označení] pro ostatní*), úřad, pokud tomu tak skutečně je, obnoví průzkum absolutních důvodů.

3.1.3 Omezení rozsahu ochrany zeměpisných označení z relativních důvodů

Rozsah ochrany zeměpisných označení podle nařízení EU nemůže překročit to, co je požadováno k zajištění funkce zeměpisného označení, které má označovat výrobky jako výrobky konkrétního **zeměpisného původu se zvláštními vlastnostmi, které jsou s ním spojené**. Na rozdíl od jiných označení se zeměpisná označení neužívají k označení obchodního původu výrobků a neumožňují žádnou ochranu v tomto ohledu.

Proto pokud je specifikace přihlášky OZEU **v souvislosti s výrobky totožnými s výrobkem, na který se vztahuje zeměpisné označení, omezena na výrobky ve shodě se specifikací příslušného zeměpisného označení**, je v souvislosti s uvedenými výrobky zajištěna funkce dotčeného zeměpisného označení, protože se přihláška OZEU vztahuje pouze na výrobky konkrétního **zeměpisného původu se zvláštními vlastnostmi, které jsou s ním spojené**. Námitka proti přihlášce OZEU, která byla řádně omezena, tedy neuspěje. V tomto ohledu viz [čl. 12 odst. 1 nařízení](#)

(EU) č. 1151/2012 nebo čl. 103 odst. 1 nařízení (EU) č. 1308/2013. Obecný přehled o omezeních rozsahu ochrany zeměpisných označení naleznete v metodických pokynech, [části B, Průzkum, oddíl 4, Absolutní důvody pro zamítnutí, kapitole 10, Ochranné známky, které jsou v rozporu se zeměpisnými označeními \(čl. 7 odst. 1 písm. j\) nařízení o OZEU\), bodě 4.5.](#)

Starší zeměpisná označení	Napadené označení	Věc č.
CAVA (PDO-ES-A0735) pro vína	 Přihláška OZEU č. 16 564 271 se vztahovala na vína, šumivá vína, vše v souladu se specifikacemi CHOP Cava.	16. října 2020, B 2 935 669 (využívání dobrého jména)
<i>Posouzení:</i> Pokud je specifikace přihlášky OZEU, v souvislosti s výrobky totožnými s výrobkem, na který se vztahuje zeměpisné označení, omezena na výrobky v souladu se specifikací příslušného chráněného zeměpisného označení, což je i případ napadené ochranné známky, je v souvislosti s uvedenými výrobky zajištěna funkce dotčeného zeměpisného označení, protože se přihláška OZEU vztahuje pouze na výrobky konkrétního zeměpisného původu se zvláštními vlastnostmi, které jsou s ním spojené.		

3.2 Rozsah ochrany zeměpisných označení chráněných podle vnitrostátního práva nebo mezinárodních dohod

Rozsah ochrany zeměpisných označení chráněných podle vnitrostátního práva nebo mezinárodních dohod, včetně dohod, které EU uzavřela s třetími zeměmi, **upravují příslušná ustanovení** (např. u výše uvedeného maďarského zeměpisného označení „HEREND“ článek 109 zákona XI z roku 1997 o ochraně ochranných známek a zeměpisných označení; u zeměpisného označení „[Mezcal](#)“ příslušná ustanovení Dohody mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy mexickými o vzájemném uznávání a ochraně označení lihovin (Úř. věst. L 152, 11.06.1997, s. 16). Důležitá ustanovení dotčené dohody mohou například zahrnovat specifické požadavky nebo oprávnění k užívání chráněného výrazu. Viz též metodické pokyny, [část B, Průzkum, oddíl 4: Absolutní důvody pro zamítnutí, kapitola 10, Ochranné známky, které jsou v rozporu se zeměpisnými označeními \(čl. 7 odst. 1 písm. j\) nařízení o OZEU\), bod 6.2.](#)

Pokud jde o rozsah ochrany zeměpisných označení chráněných podle Ženevského aktu, jehož je Evropská unie smluvní stranou, a zejména jeho článku 11, viz metodické pokyny, [část B, Průzkum, oddíl 4, Absolutní důvody pro zamítnutí, kapitola 10,](#)

Ochranné známky, které jsou v rozporu se zeměpisnými označeními (čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení o OZEU), bod 6.2.3, zeměpisné označení je chráněno podle systému na základě Lisabonské dohody (Ženevský akt).

Úřad má za to, že navzdory odlišnému znění čl. 11 odst. 1 Ženevského aktu odpovídá rozsah ochrany rozsahu ochrany zeměpisného označení chráněného podle nařízení EU (tj. proti přímému i nepřímému použití zeměpisného označení pro stejné a srovnatelné výrobky, využití, oslabení a rozmělnění dobrého jména zeměpisného označení, zneužití, napodobení nebo připomenutí či jiným zavádějícími označeními a postupům). Úřad se dále domnívá, že pojem „výrobky, které nejsou téhož druhu“ je obdobou pojmu „výrobky, které nejsou srovnatelné“ podle nařízení EU upravujících ochranu zeměpisných označení. Úřad proto použije stejnou normu na zeměpisná označení chráněná podle Ženevského aktu a posoudí potenciální konflikt se staršími zeměpisnými označeními, přičemž vezme s příslušnými změnami v úvahu pravidla uvedená výše v metodických pokynech, části B, Průzkum, oddíle 4, Absolutní důvody pro zamítnutí, kapitole 10, Ochranné známky, které jsou v rozporu se zeměpisnými označeními (čl. 7 odst. 1 písm. j) nařízení o OZEU), bodě 4, Situace zahrnuté do nařízení EU a průzkum absolutních důvodů.

Na rozdíl od průzkumu absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu z moci úřední, může být námitka založená na čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU úspěšná proti výrobkům a službám, které nejsou srovnatelné s těmi, u nichž je zeměpisné označení chráněno, za předpokladu, že namítající předloží důkazy a argumenty prokazující, že se na takové nesrovnatelné výrobky nebo služby vztahuje čl. 11 odst. 1 písm. a) bod ii) nebo čl. 11 odst. 1 písm. b) Ženevského aktu. V tomto ohledu bude úřad uplatňovat stejnou normu jako při průzkumu případů na základě čl. 8 odst. 6 nařízení o OZEU a uplatňování zeměpisného označení EU jako na základ (viz bod 3.1 výše).